

ה"ט 54367/11/22 - י.ש נגד א.ד.פ

בית משפט השלום בניצרת

ה"ט 22-11-54367 ש' נ' פ'

לפני כבוד השופטת הבכירה, רם נדאף
ה המבקש י.ש
נגד
ה המשיב א.ד.פ

פסק דין

1. זהוי בקשה למניעת הטרדה מיימת. ביום 24.11.22 ניתן צו במעמד צד אחד, והיום התקיימם דיון במעמד הצדדים.

2. המבקש והמשיב הם תושבי מושב ----- . המבקש טוען כי המשיב על דעת עצמו כרת עצים שהיו בגין הציבורי בישוב, ואשר הוקם בהסכמה האגודה שיתופית לזכר אחיו של המבקש שנ נהרג. המבקש טוען לתקפנות ואלימות מילולית מצד המשיב, לתחושים איום שהוא ובני משפחתו מרגשים מצדו של המשיב.

3. המשיב מכחיש כל טענה לתקפנות או אלימות מצדו כנגד המבקש או בני משפחתו וטען כי טענות אלו מהוות הוצאת דיבה נגדו.

4. באשר לכריית העצים מודה למעשה המשיב בכריתתם, אך טוען כי עצים אלו נמצאות בשביל הציבורי, בדרך חקלאית המשמשת גם אותו וגם חקלאים נוספים כדי להגיע לנחלה שלו, וכי העצים שניטעו ע"י המבקש ומשפחה ניטעו בתוך הדרך תוך הרכב החקלאיים בעבר ממש. הוא פנה לאגודה בעניין אך לא קיבל מענה הולם, ולכן כרת את העצים.

5. המבוקשים טוענים כי העצים הללו ניטעו בגין הציבורי הנ"ל תוך פלישה أولית של 20 ס"מ לתוכה הדרך ולא כל הפרעה למשתמשי הדרך, וכי הגיעו להסכמה עם האגודה השיתופית כי יdaggo לגוזם מדי פעם את הענפים של אותם עצי הזית כדי למנוע כל הפרעה למשתמשים בדרך, וכך בפועל היה, אלא שהמשיב לא קיבל את החלטת האגודה ופועל על דעת עצמו.

6. נציג האגודה השיתופית אף הוא נכח בדיון על פי החלטתי מיום 24.11.22, ואישר כי הגיע להסכמה עם המבקש ומשפחתו כי יגזרו את העצים מדי פעם בהתחשב בכך שמדובר בעצי זית, וכן בכך שהפלישה לתוכה הדרך הייתה של עמוד 1

30-20 ס"מ בלבד, אלא שהמשיב לא קיבל את החלטת האגודה ופועל על דעת עצמו.

7. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, את טענות ב"כ המשיב, וכן את דברי נציג האגודה אני קובעת כי אין מקום במסגרת ההליך הנדון של צו למניעת הטרדה מיימת לעסוק או להכריע בשאלת כריתת העצים, שאלת אם העצים ניטעו בתחום הגן הציבורי או בתחום הדרכ, אם העצים פלו בדרך ומהי מידת הפלישה, אם המשיב רשאי היה לכרות את עצים אם לאו. כל השאלות הללו הן שאלות עובדיות ומשפטיות שאמורות להידון במסגרת ההליך המשפטי הנוכחי, של תביעה משפטית של צו מניעה קבוע או סعد הצהרתי, אך בוודאי לא במסגרת ההליך מזורן וקצר של מניעת הטרדה מיימת על פי החוק למניעת הטרדה מיימת.
8. באשר לתנועות ואיומים, תוקפנות וצעקות מצד המשיב כלפי משפחחת המבוקש, אני מאמינה לבקשתו ולאשתו כי מצד המשיב היו גילויי אלימות מילולית, ואף איומים וצעקות מצדם כלפייהם, באופן המהווה הטרדה מיימת נגדם.
9. לפיכך, אני מורה על ביטול סעיף 5 להחלטה מיום 24.11.22, ומורה כי הצוו שניתן באותו יום (למעט אותו סעיף 5) ישאר על כנו למשך 6 חודשים מיום מתן הצוו.
10. אני מחייבת את המשיב לשולם לבקשת הוצאות משפט בסך 500 ₪.

המציאות תמציא פסק דין זה לצדים, ותשגורר את התקיק.

נitan היום, ז' כסלו תשפ"ג, 01 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.